

POSTANOWIENIE

30 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 30 kwietnia 2026 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa C.D.

przeciwko P. w K.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej C.D.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z 13 lutego 2025 r., II Ca 1115/24,

I. odrzuca skargę kasacyjną;

II. zasądza od C.D. na rzecz P. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu niniejszego postanowienia do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 marca 2024 roku Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo C.D. przeciwko P. o zapłatę.

Wyrokiem z 13 lutego 2025 roku Sąd Okręgowy w Kielcach oddalił apelację powoda.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w całości. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący

powołał się na jej oczywistą zasadność wobec naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 415 k.c. w związku z § 64 ust. 2 Regulaminu Pracowniczego Ogrodu Działkowego z dnia 1 stycznia 1982 r., § 68 Regulaminu Pracowniczego Ogrodu Działkowego z dnia 1 stycznia 1982 r., art. 64 Konstytucji RP, art. 378 § 1 w zw. z art. 382 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 380 k.p.c.

W odpowiedzi pozwany wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych – niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Wprawdzie podana przez powoda wartość przedmiotu zaskarżenia (50 000 zł) formalnie czyni zadość przytoczonemu wymaganiu, jednak została ona określona w sposób nieprawidłowy.

Wstępnie należy przypomnieć, że w postępowaniu zainicjowanym skargą kasacyjną Sąd Najwyższy może każdorazowo poddać wartość przedmiotu zaskarżenia weryfikacji na podstawie akt sprawy z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (zob. postanowienia SN: z 24 maja 2001 r., IV CZ 20/01, z 21 listopada 2001 r., I CZ 152/01, z 22 października 2014 r., II CSK 235/14, z 18 marca 2015 r., III CSK 419/14, z 16 kwietnia 2025 r., I CSK 1048/24). Tym samym wskazana przez powoda wartość przedmiotu zaskarżenia mogła być poddana – i została poddana – weryfikacji. Jak wynika z dokonanych w sprawie ustaleń, a także z samej treści skargi kasacyjnej, w tym podstaw kasacyjnych (zob. pkt I.2), oszacowna wartość nasadzeń i urządzeń należących do powoda wynosiła 1 800 zł. Tym samym należy uznać, że rzeczywista wartość dochodzonego roszczenia obejmująca wartość nasadzeń, urządzeń i starej altany ogrodowej nie przekraczała kwoty 50 000 zł.

Z uwagi na powyższe skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 398⁶ § 2 in fine k.p.c.

w zw. z art. 398² § 1 zd. 1 k.p.c. Wobec nieodrżucenia skargi przez Sąd drugiej instancji, podlegała ona odrżuceniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono zgodnie z art. 98 § 1, 1¹ i 3 w związku z art. 99 k.p.c. i § 2 pkt 3, § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Agnieszka Jurkowska-Chocyk

A.G.

[a.ł]